

[Boligministeren.]

effektive forrentning kommer over 6½ pct. alene går ud på en ydelse af social karakter; der er ikke tale om, at dette tilskud ydes til byggeriet som sådant, men alene til lejligheidsindehaveren, når denne opfylder visse sociale forudsætninger.

Jeg skal ikke gentage, hvad det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen har nævnt om de af mindretallet stillede ændringsforslag; jeg skal senere gøre et par bemærkninger derom. Derimod vil jeg gerne ligesom det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen og det ærede medlem fru Else-Merete Ross beklage, at der ikke har været mulighed for at opnå enighed om den ændring, jeg oprindeligt havde foreslået til § 6, og jeg beklager navnlig dette af den grund, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen så rigtigt understregede, at netop den foreslåede ændring til § 6 var en meget afgørende forudsætning for, at vi kunne have iværksat afviklingen af de gældende restriktioner i den takt, i det tempo, som jeg skitserede ved fremsættelsen af lovforlaget, men hertil har man altså ikke ønsket at medvirke. Det er jo ikke rigtigt, at § 6 ensidigt var rettet imod parcelhuse, men derimod er det rigtigt, og det er jo fremgået af forskellig presseomtale og har også været udtalt undervejs, at venstres og de konservatives ærede ordførere under udvalgsarbejdet jo ikke var utilbøjelige til at tiltræde den ændring, der gik ud på at suspendere den forsikringsmæssige garanti for ydelse af tredjeprioritetslån ud over de 75 pct., for så vidt det i lovtæksten blev præciseret, at det var en midlertidig bestemmelse. Derom kunne der være opnået enighed, men enigheden strandede på det, der klart er præciseret i betænkningen og nu er understreget af de ærede ordførere, at restriktionerne vest for Store-Bælt skulle afvikles straks, medens man på det sjællandske område kunne gå med til en gradvis afvikling, og for nu ikke at sige for meget vil jeg citere betænkningen: „i løbet af en forud fastlagt periode“.

Se, denne absolutte forudsætning — og jeg tror, jeg faktisk kan sige, at det var den forudsætning, som hele forhandlingen strandede på, at der skulle angives, som det er nævnt i betænkningen, et tidspunkt for, hvornår restriktionerne skulle bort-

falde — denne forudsætning kunne jeg ikke tiltræde. Jeg kan forsikre de ærede medlemmer for, at der var ikke noget, jeg hellere ville, hvis det var så let at afvikle restriktionerne, men det er det bare ikke.

Det må ikke glemmes, at den regulering, vi har, for så vidt angår boligbyggeriet, ikke er et træ, der er vokset i min have, ej heller i min forgængers, da den i sin tid blev indført i februar 1960. Jeg tror, det er nødvendigt at understrege, at denne regulering, og lad os så bare kalde det for byggestop, selv om vi under dette byggestop har sat byggerekord år efter år på alle områder, blev iværksat efter henstilling fra arbejdsmarkedsrådet, d.v.s. arbejdsmarkedets og erhvervslivets parter og repræsentanter for den økonomiske sagkundskab. Man pegede i denne henvendelse til arbejdsministeriet, der gik forud for indførelsen af restriktionerne, på de konsekvenser, som en overophedet byggeaktivitet kunne medføre til skade for den økonomiske udvikling på en lang række områder, en udvikling, som såvel venstre som de konservative gentagne gange selv har peget på.

Læs betænkningen fra de såkaldte omsforhandlinger, hvor man pålagde mig at dæmpe byggeaktiviteten, og da det af årsager, som jeg tidligere har redegjort for her i tinget, ikke lykkedes, så tænk på den kritik, jeg var ude for netop fra oppositionens side.

Men nu kræver oppositionen, at jeg ganske uden hensyn til, hvad arbejdsmarkedets parter mener om byggeaktiviteten, skal fastsætte en bestemt dato for afviklingen af restriktionerne, de restriktioner, der er indført efter henstilling fra arbejdsmarkedsrådet.

Det eneste, jeg har anmodet oppositionen om, er at acceptere mit ønske om at tage arbejdsmarkedets parter med på råd, før jeg tager endelig stilling til dette problem. Jeg har erklæret mig villig til at forelægge dette spørgsmål for det af daværende minister Axel Kristensen i 1947 nedsatte arbejdskraftudvalg, et udvalg, der fortsat fungerer og har til opgave at være rådgivende over for boligministeriet i spørgsmål af denne karakter. Jeg har erklæret mig villig til at følge den indstilling, som dette udvalg eventuelt på eget initiativ måtte afgive i så henseende, men den